

...και η «Ηλέκτρα» έτεκεν «Ιφιγένεια»

ΣΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΝΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ Η ΦΕΤΙΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΔΗΠΕΘΕ ΛΑΡΙΣΑΣ

Γέννημα της «Ηλέκτρας» χαρακτήρισε ο Κώστας Τσιάνος την «Ιφιγένεια εν Ταύροις», που θα παρουσιαστεί με το ίδιο σκεπτικό, (εμπνευσμένη από τη λαϊκή παράδοση), από το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Λάρισας, την ερχόμενη Παρασκευή και Σάββατο στην Επίδαυρο.

«Η περσινή επιτυχία μας δημιούργησε πολλές υποχρεώσεις», είπε ο σκηνοθέτης σε χθεσινή συνέντευξη Τύπου διευκρινίζοντας πως μια απ' αυτές, ήταν να συνεχίσουν την έρευνα πάνω στο αρχαίο δράμα. Τραγωδία του νόστου και της ξενιτιάς, η οποία πρωτοπαίχτηκε στα 414 π.Χ. «Εποχή που τα σπύτια των Αθηνών όλο και κάποιον θα είχαν χαμένο στα πολεμικά μέτωπα. Ο Ευριπίδης, μέγας φιλειρηνιστής, διαχέει σε όλο το έργο τον πόθο για γυρισμό των ξενιτεμένων», τόνισε ο κ. Τσιάνος υπογραμμίζοντας τις συχνές αναφορές του έργου στα αγαθά της ειρηνικής ζωής: «Ο Ευριπίδης κατακρίνει την απληστία και τη φιλοχρήματη πλευρά των ανθρώπων, προσπαθεί να αφυπνίσει τον άνθρωπο και να τον στρέψει προς τις αρετές του. Του θυμίζει τη σημασία της ανταπόκρισης, της αυτοθυσίας, το αίσθημα της ιδανικής φιλίας, τα αγαθά που του προσφέρει η φύση, στοιχεία που συνθέτουν την έννοια της Ελλάδας».

Το έργο αντιμετωπίζεται σαν μια «τελετουργία», κάτι που υπογραμμίζεται έντονα και από τον συγγραφέα του, αφού η τραγωδία διαδραματίζεται μπροστά σε ναό όπου οι ηρωίδες ιεραουργούν και τελούν θυσίες: «Όλες σπαράσσονται κυριολεκτικά από τον νόστο. Ζούνε με την ελπίδα πως μια μέρα θα επιστρέψουν σε έναν ειρηνικό και πολιτισμένο κόσμο. Αίσθημα που συγκλονίζει εκατομμύρια εκπατριωμένους, είτε είναι Έλληνες της Αλβανίας, της

Η Λυδία Κονιόρδου και ο Γρηγόρης Βαλτινός στην «Ιφιγένεια εν Ταύροις» που θα ανέβει στις 24 και 25 του μηνός στην Επίδαυρο.

Ταοκένδης, είτε είναι Έλληνες της Αμερικής και της Αυστραλίας», τόνισε ο σκηνοθέτης, θέλοντας να δώσει τη σύγχρονη εκδο-

χή του μύθου.

Ο Χρήστος Σαμουηλίδης, μιλώντας για τη μετάφραση, αναφέρθηκε στην επιμονή του για

τον Ισούλαβο. «Για μένα δεν είναι τυχαία επιλογή». Αναλύοντας την άποψή του, υποστήριξε πως ο στίχος αυτός, είναι το βα-

σικό μέτρο του δημοτικού τραγουδιού «ένα ζωντανό στοιχείο της παράδοσης, και ένας πιο οικείος ρυθμός για τον νεοέλληνα».

Η Λυδία Κονιόρδου στάθηκε στα δίπτυχα ιερείας - ηρωίδας, βαρβαρότητας - πολιτισμού και θύματος - θύτη. Τρεις βασικοί άξονες -όπως είπε- που μπαίνουν σε κίνηση και σύγκρουση με τη βασική δύναμη του νόστου, η οποία είναι και η γραμμή της παράστασης. Όσο για τον ρόλο της Ιφιγένειας, τον χαρακτήρισε πολύ δύσκολο, γιατί είναι ένας αντιφατικός και φευγαλέος χαρακτήρας.

«Τριοδιάστατη» χαρακτήρισε την αγωνία του ο Γρηγόρης Βαλτινός, που ερμηνεύει τον Ορέστη και την αιτιολόγησε: «Γιατί είναι η πρώτη φορά που παίζω αρχαίο δράμα, γιατί πάω πρώτη φορά στην Επίδαυρο και τέλος γιατί με αυτή μου την επιλογή εντάσσομαι σε ένα σχήμα όπως είναι το Θεσσαλικό Θέατρο».

Για πρώτη φορά ύστερα από 15 χρόνια, ο Γιώργος Ζιάκας εμφανίστηκε σε συνέντευξη Τύπου στα γραφεία του ΕΟΤ, για να βάλει τα πράγματα στη θέση τους! «Μιλάμε συχνά για λαϊκή παράδοση και ορισμένοι αντιμετωπίζουν το θέμα πολύ φολκλορικά. Πέρσι μιλούσαν για Ηλέκτρα - καραγκούνα. Όμως δεν ήταν έτσι». Αναφερόμενος στα κοστούμια που σχεδίασε για την Ιφιγένεια είπε πως τα εμπνεύστηκε από το Βυζάντιο αλλά και από το Μαρόκο, την Αφρική καθώς και από διάφορες φυλές. «Όλα αυτά καμωμένα μέσα από μια δική μου σύνθεση. Οι μνήμες μου για τα κοστούμια αυτής της παράστασης προέρχονται από το Μανχάταν της Νέας Υόρκης και τους ουρανοξύστες της», κατέληξε ο σκηνογράφος.

Η μουσική της παράστασης είναι του Στ. Σαρχάκου. Παίζουν επίσης οι: Σ. Πέππας, Κλ. Πιερράκου, Θ. Καραγιάννης, Λ. Γεωργακόπουλος, Αρτ. Απαρτιάν, Μ. Βαμβακά κ.ά.